

stærke Lande, overfor England, overfor Amerika, end den betyder overfor Central-Europa.

Den højtærede Minister udtalte til mig, at jeg havde for Vane at behandle Modstandere, som om de var hovedløse. Ja, jeg opdager Gang paa Gang, at Ministeren ikke kan glemme, at jeg enkelte Gange her i Tinget har fundet Ministeren i den Tilstand. Men naar den højtærede Minister fortsætter med at sige til mig, at jeg skulde en Gang imellem søge, om der ikke kunde findes en Fejl hos mig selv, saa vil jeg sige, at jeg gerne vil udvise al den Beskedenhed, som kan være nødvendig, intet vil være mig kærere, men den højtærede Minister er ikke den, der er egnet til at fremkalde denne Beskedenhed, for jeg har endnu aldrig set, at min Paavisning af det hovedløse i det højtærede Ministeriums Politik ikke har slaaet til. Og hvis den højtærede Minister ikke tror, det er rigtigt, hvad jeg siger om denne Hovedløshed, vil jeg anbefale ham i denne Tid fra Dag til Dag at læse sin egen Presse, saa vil han se, at der Gang paa Gang i disse Blade gives Tilslutning til den Opfattelse, jeg har udtrykt her.

Jeg vil i øvrigt gerne knytte enkelte Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser. Den højtærede Minister sagde om dette, at man ikke var gaaet til i Lovforslaget at kræve af Industrien, at den skulde sætte Priserne ned, saafremt Produktionsomkostningerne gik ned, at det vilde sikkert kunne ordnes alligevel overfor Industrien. Jeg vil da haabe, at den højtærede Minister ud fra denne Tankegang er rede til at sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven. Jeg haaber, at den højtærede Minister i Henhold til denne Udtalelse er rede til at give Udtryk i Loven, at den Nedsættelse af Lønnen for Arbejderne i Skotøjsindustrien, som skal finde Sted, hvis man antager disse Betingelser, skal efterfølges af en tilsvarende Nedsættelse i Prisen paa de Varer, som de paagældende Fremstillere fabrikerer. Man maa ikke glemme, at det, her er Tale om, er, at man søger at lovgive om en Nedsættelse af Produktionsomkostningerne i en Industri samtidig med, at man indfører den højeste Beskyttelse, som denne Industri nogen Sinde har haft her i Landet, en højere Beskyttelse maaske, end saadanne Industrier har i noget andet Land.

Jeg fik ikke Svar paa et Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Minister, og jeg vil derfor gerne gentage det. Jeg vil spørge den højtærede Minister, hvad han vil gøre, saafremt en industridrivende in-

denfor en af de to Industrier nægter at afgive Erklæring om, at han forpligter sig til ikke at forhøje Priserne. Dersom han nægter det, hvad vil saa Ministeren gøre? Som jeg paaviste, findes der ikke i Lovforslaget noget som helst, der peger i Retning af, hvad Ministeren da vil kunne gøre.

Jeg skal vende mig til et andet Punkt. Ministeren udtalte, at i dette Lovforslag lovgives der ikke om Arbejdstid og ikke om Arbejdsløn. Jeg vil gerne angaaende dette Spørgsmaal henvise den højtærede Minister til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Det hænder jo ikke saa sjældent, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel tager et vist Forbehold overfor, hvad hans Parti fører frem, et Forbehold, som jeg vil antage er dikteret af, at han ønsker stadig at have sin økonomiske Samvittighed i Orden. Og hvad var det, det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde? Han sagde, at han var meget-betænkelig ved, at man gik til gennem denne Lovgivning at berøre det frie Kontraktforhold mellem Arbejdere og Arbejsgivere. Det, det ærede Medlem sagde, kan i Virkeligheden kort udtrykkes paa den Maade, at naar man afviser Lovforslag om Fastsættelse af Arbejdstid, afviser Lovforslag om 8 Timers Arbejdsdagen, saa kan man ikke selv blande sig ind i det frie Kontraktforhold mellem Arbejdere og Arbejsgivere om Lønninger. Den højtærede Minister udtalte i denne Forbindelse, at Venstre i den Henseende vilde staa, hvor Partiet altid havde staaet: ingen Lovgivning om Arbejdstid. Jeg har sagt til den højtærede Minister en Gang før, jeg siger det igen: Det kan ikke være den højtærede Ministers Partis absolutte Mening, idet Partiets Ordfører for ganske kort Tid siden her i Tinget erklærede, at man kunde gaa til en Overvejelse af, om man kunde udstrække den lovbegrænsede Arbejdstid til enkelte andre Omraader. Jeg maa gaa ud fra, at det er Partiets Mening, da Partiets Ordfører har udtalt det her. Den højtærede Minister udtalte i øvrigt, at det ikke var første Gang, jeg her i Tinget havde henvist til, at Ministeriet ønskede at øve Løntryk. Nej, det er ikke første Gang. Men den højtærede Minister ved ogsaa, at forrige Gang jeg fremsatte en saadan Paastand, blev den Paragraf, det der drejede sig om, den saakaldte Løntryksparagraf, ændret, og ændret nogenlunde i Overensstemmelse med de Forslag, der blev fremsat fra vor Side.

Den højtærede Minister kom i Slutningen af sin Tale ind paa den Paastand, at med dette Lovforslag skete der ikke noget Brud paa de gamle Venstreprincipper i